



### روی خط جام جهانی

#### تلخ‌ترین خاطرات ایران با VAR

#### سه گل، سه رؤیا و یک فناوری که شادی‌ها را گرفت

شاید هیچ تیمی در جام جهانی ۲۰۲۶ به اندازه ایران با تصمیم‌های VAR خاطره‌های تلخ نساخته باشد. تیم ملی ایران در سه مسابقه مرحله گروهی، سه بار دروازه حریفان را باز کرد؛ اما هر سه گل پس از بازیابی ویدیویی مردود اعلام شد تا شاگردان امیرقلعه‌نویی یکی از عجیب‌ترین رکورد‌های این دوره از رقابت‌ها را به نام خود ثبت کنند. سه گل که هر کدام می‌توانست مسیر ایران را در جام تغییر دهد؛ سه لحظه‌ای که شادی میلیون‌ها هوادار را به سکوت تبدیل کرد.

#### گل اول؛ شروعی که می‌توانست با پیروزی همراه شود

در نخستین مسابقه مرحله گروهی، ایران با رویکردی هجومی وارد زمین شد و توانست روی ارسال دقیق رامین رضاییان و ضربه‌ی علی‌نعمتی به گل برسد. شادی بازیکنان و نیمکت ایران آغاز شد، اما این شادی دوام زیادی نداشت. داور پس از بررسی صحنه توسط VAR، اعلام کرد نعمتی در موقعیت آفساید قرار داشته و گل مردود است. گلی که می‌توانست سه امتیاز ارزشمند برای ایران به همراه داشته باشد، در همان لحظه نخستین قربانی VAR شد. ایران در آن مسابقه دو بار از حریف عقب افتاد و دو بار بازی را به تساوی کشاند، اما آن گل می‌توانست سرنوشت دیگری برای اولین بازی تیم ملی رقم بزند.

#### گل دوم؛ طارمی و آفساید میلی متری مقابل بلژیک

دومین ضربه VAR در یکی از مهم‌ترین مسابقات ایران در مرحله گروهی رقم خورد؛ دیداری که شاگردان قلعه‌نویی مقابل بلژیک نمایش قابل توجهی ارائه کردند. در دقیقه ۲۵، روی یک ضربه آزاد تمرین شده، مهدی طارمی دروازه تیبو کورتوا را باز کرد. حرکت هماهنگ بازیکنان ایران و ضربه نهایی مهاجم تیم ملی، لحظه‌ای تاریخی را رقم زده بود، اما باز هم پای VAR به میان آمد. پس از بازیابی صحنه اعلام شد طارمی در لحظه ارسال توپ، به اندازه چند سانتی‌متر در موقعیت آفساید قرار داشته است؛ تصمیمی که باعث شد یکی از زیباترین لحظات هجومی ایران در این جام از بین برود. این گل می‌توانست ایران را به پیروزی برابر یکی از قدرت‌های فوتبال جهان نزدیک کند، اما در نهایت بازی با تساوی به پایان رسید؛ نتیجه‌ای که با وجود تلخی، ارزش فنی بالای نمایش ایران را نشان داد.

#### گل سوم؛ یک پنجه فاصله تا تاریخ‌سازی

اما تلخ‌ترین صحنه در آخرین بازی مرحله گروهی برابر مصر رقم خورد؛ مسابقه‌ای که نتیجه آن سرنوشت صعود ایران را مشخص می‌کرد. در شرایطی که بازی با نتیجه یک‌بریک دنبال می‌شد، در دقیقه ۳۹+ روی یک ضربه آزاد، شجاع خلیل‌زاده توپ را وارد دروازه مصر کرد. مدافع ایران پیراهن خود را از تن خارج کرد و به سمت هواداران رفت؛ نیمکت ایران هم برای جشن صعود وارد زمین شد. اما این بار هم VAR پایان خوشی برای ایران رقم نزد. بازیابی صحنه نشان داد خلیل‌زاده در لحظه ضربه هم تیمی خود، به اندازه یک پنجه پا در موقعیت آفساید قرار داشته است. با توجه به خروج دروازه‌بان مصر از خط دروازه، بررسی این صحنه حساس تر شده بود، اما تصمیم نهایی تغییر نکرد؛ گل مردود اعلام شد. ایران در دقایق پایانی یک بار دیگر توپ را به تیر دروازه مصر کوبید، تا پیروزی در این دیدار از دست برود.

#### ایران؛ تیمی که بیشترین گل مردود با VAR داشت

سه گل مردود در سه مسابقه، آماري است که ایران را در جام جهانی ۲۰۲۶ به یکی از شاخص‌ترین تیم‌های درگیر با تصمیم‌های VAR تبدیل کرد. گل‌هایی که در مجموع می‌توانستند مسیر امتیازی ایران را تغییر دهند؛ از پیروزی احتمالی در بازی نخست گرفته تا شکست نا‌پذیری برابر بلژیک و صعود در دیدار پایانی.

#### فراتر از VAR؛ مبارزه در خارج از زمین

تلخی این حذف تنها به تصمیم‌های ویدیویی محدود نمی‌شود. تیم ملی ایران در این جام شرایطی متفاوت را تجربه کرد. محدودیت‌های مربوط به سفر و مسائل خارج از زمین باعث شد برنامه آماده‌سازی تیم با دشواری‌های زیادی همراه باشد. ایران بخش مهمی از اردوی خود را در مکزیک برگزار کرد و برای مسابقات مجبور به رفت‌وآمد‌های طولانی شد؛ شرایطی که روی زمان تمرین و ریکاوری بازیکنان تأثیر گذاشت. با وجود این مشکلات، تیم ملی در هر سه مسابقه مرحله گروهی با انگیزه و جنگندگی ظاهر شد و توانست عملکردی قابل احترام از خود به نمایش بگذارد.

#### پایان یک رؤیا با فاصله چند سانتی متر

فاصله ایران با یک صعود تاریخی به عنوان تیم اول گروه شاید تنها چند سانتی‌متر بود؛ فاصله‌ای که VAR آن را ثبت کرد. سه گل، سه لحظه شادی از دست‌رفته و یک رکورد که هیچ تیمی دوست ندارد به نامش ثبت شود. ایران جام جهانی ۲۰۲۶ را نه با شکست فنی، بلکه با خاطره سه گل مردودی و حسرت فرصت‌هایی که پایان رساند که می‌توانست تاریخ فوتبال این کشور را تغییر دهد.

#### از لیست مازاد استقلال تا ستاره دست‌نیافتنی جام جهانی ۲۰۲۶

## تاریخ‌سازی رامین

#### گزارش یک

##### سینا حسینی

خبرنگار

روزی که ریکاردو سائپینتو با تصمیمی جنجالی، نام رامین رضاییان را به بانه کم‌کاری و عدم تعهد تمرینی در فهرست مازاد استقلال قرار داد، کمتر کسی تصور می‌کرد این نقطه، آغاز یک صعود دوباره باشد؛ صعودی که چند ماه بعد، در بزرگ‌ترین ویتترین فوتبال جهان به اوج برسد.

جدایی از اردوی آبی‌پوشان پایتخت و کوچ به فولاد خوزستان برای بسیاری نشانه‌ای از افول بود؛ اما برای رضاییان، این تغییر شبیه به یک بازتعریف بود. او نه تنها از زیر سایه تردید‌ها خارج شد، بلکه با سماجتی کم‌نظیر خود را دوباره ساخت؛ بازیکنی که حالا در داده‌های رسمی فیفا، به عنوان یکی از کامل‌ترین و اثرگذارترین بازیکنان تیم ملی ایران در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ معرفی می‌شود.

دعوت دوباره امیر قلعه‌نویی، نقطه عطفی در این مسیر بود؛ تصمیمی که بر پایه شناخت از ذهنیت جنگنده و توان بدنی یالای رضاییان اتخاذ شد. این دعوت، آغاز فصلی بود که در آن، تجربه، انگیزه و آمادگی بدنی در بالاترین سطح به هم رسیدند. در زمین مسابقه، رضاییان فقط یک بازیکن نبود؛ او به موتور محرک تیم تبدیل شد. طبق آمارهای منتشر شده از سوی فیفا، او با طی مسافتی در حدود بیش از ۳۵ کیلومتر در سه بازی مرحله گروهی، یکی از دوندنه‌ترین بازیکنان تیم ملی ایران بود؛ عددی

که نشان می‌دهد حضور او صرفاً به لحظات درخشان محدود نبوده، بلکه در تمام دقایق بازی جریان داشته است. این حجم از دوندگی در کنار مشارکت مداوم در فازهای دفاعی و هجومی، او را به یکی از فعال‌ترین بازیکنان تورنمنت در پست خود تبدیل کرد.

اما دوندگی تنها بخشی از داستان است. داده‌های فیفا نشان می‌دهد رضاییان در جریان بازی‌ها بیشترین مشارکت در فاز تهاجمی ایران را داشته؛ با ثبت ده‌ها اقدام برای ارسال توپ به محوطه جریمه، نفوذ از جناحین و خلق موقعیت، او عملاً به اصلی‌ترین کانال پیشروی تیم تبدیل شد. انتخاب او به عنوان خلاق‌ترین بازیکن مرحله گروهی از سوی فیفا، مهر تأییدی بر همین اثرگذاری مداوم در جریان بازی است.

در کنار این آمار، او با ثبت ۲ گل و نقش مستقیم در چند موقعیت گل، نه تنها از نظر آماري بلکه از نظر تأثیرگذاری نیز در میان برترین‌های مسابقات قرار گرفت؛ تا جایی که در برخی ارزیابی‌ها، نام او در جمع ۱۰ بازیکن مؤثر جام جهانی دیده می‌شود. نکته مهم‌تر، نوع این اثرگذاری است؛ رضاییان بازیکنی بود که فاصله بین خطوط را پرمی‌کرد، در انتقال سریع توپ نقش کلیدی داشت و با دوندگی مداوم، ریتم بازی ایران را حفظ می‌کرد. به بیان ساده او فقط در صحنه‌های گل دیده نشد، بلکه در شکل‌گیری آنها نقش داشت. این عملکرد، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشت. تحلیلگران خارجی، او را نمونه‌ای از بازیکنان «چندمنظوره مدرن» توصیف



**عملکرد رضاییان بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشت. تحلیلگران خارجی، او را نمونه‌ای از بازیکنان «چندمنظوره مدرن» توصیف کردند؛ بازیکنی که هم‌زمان می‌تواند در نقش مدافع، وینگر و حتی تمام‌کننده ظاهر شود. قرار گرفتن نام او در میان ۱۰ بازیکن برتر جام جهانی، نشانه‌ای روشن از دیده شدن این کیفیت در سطح جهانی بود. شاید شکست‌انگیزترین بخش داستان، عبور او از نام‌هایی باشد که سال‌ها خط حمله ایران را تعریف می‌کردند. رضاییان، با گل‌هایی تعیین‌کننده و حضوری الهام‌بخش حتی از**

#### بهترین تصمیم رامین جدایی از استقلال و تغییر سبک زندگی بود

## جلالی: ۴ بازیکن مقابل مصر فراتر از انتظار ظاهر شدند

ابتدا بازی را حفظ و سپس در ۱۵ دقیقه پایانی روی دروازه حریف فشار بیاوریم. شما دیدید که ما در دقیقه شش گل خوردیم، دقیقه ۱۰ پنالتی از دست دادیم و چهار دقیقه بعد هم گل تساوی را زدیم. این شرایط برای هر دو تیم تا ۱۵ دقیقه پایانی حفظ شد. ضمن اینکه ترکیب خوب و چپش خوبی هم داشتیم و تعدادی از بچه‌ها در حد خودشان و بعضی بالاتر از حد انتظار ظاهر شدند. مثلاً؟

میلاذ محمدی که فوق‌العاده بود. یا سامان قدوس و همین رامین رضاییان و حتی سعید عزت‌اللهی. همه شرایط خوب بود تا اینکه تعویض‌ها صورت گرفت. اتفاقاً یکی از ابهامات این بازی مثل دو بازی دیگر برخی از تعویض‌های انجام شده بود.

من واقعاً دلیل تعویض حسین کنعانی با صالح کردانی را منطقی نمی‌دانم. شاید به دلیل دریافت کارت زرد یا مصدومیت جزئی بود که برایش پیش آمد. حتی جهانخش هم دیر آمد و با این حال یک سانتر خوب انجام داد که توپ با ضربه سر عزت‌اللهی به تیر خورد. منتها فراموش نشود که اگر تغییرات دیگری انجام می‌شد یک ریسک خطرناک بود. من هم با شما موافقم که تعویض شهربار مغاللو وقتی فرصت استفاده از ضربات ایستگاهی را به دست نیاوردیم توجیهی نداشت. اتفاقی که شاید جریان بازی را به نفع حریف تغییر می‌داد. شما



صعود را دارند. او که با وسواس زیاد این رقابت‌ها را پیگیری می‌کند، واقع‌بینانه عملکرد ملی‌پوشان کشورمان را خوب توصیف می‌کند. جلالی البته هنوز به صعود تیم ملی امیدوار است و حذف احتمالی تیم ملی فوتبال کشورمان را بدشانسی توصیف کرده و حرف‌هایش را بی‌پروا در این باره به زبان می‌آورد.

چرا غیر از ۱۰ دقیقه پایانی بازی دو نیمه متفاوت را شاهد بودیم؟ به نظر استراتژی ما بر این اساس بود که



عکس: فارس‌اسپور فوتبال

است؛ مسیری که از تردید آغاز شد، با تلاش و دوندگی معنا پیدا کرد و به تحسین جهانی رسید. داستان رامین رضاییان، دیگر فقط یک بازگشت نیست؛ این داستان، پیروزی «استمرار در جریان بازی» است؛ جایی که هر متر دویدن، بخشی از یک روایت بزرگ‌تر می‌شود. و این تازه آغاز فصلی است که قرار است نام او را بلندتر از همیشه در فوتبال جهان طنین‌انداز کند.

مهدی طارمی نیز در جدول گلزنان پیشی گرفت تا نامش را در تاریخ این رقابت‌ها ثبت کند. اکنون در آستانه فصل جدید نقل‌وانتقالات، رضاییان نه تنها یک ستاره ملی، بلکه یک نام جدی در بازار بین‌المللی است. ترکیب دوندگی بالا، اثرگذاری در جریان بازی و آمار چشمگیر، او را به گزینه‌ای جذاب برای باشگاه‌های خارجی تبدیل کرده است. اما مهم‌تر از مقصد، مسیری است که طی شده

است؛ مسیری که از تردید آغاز شد، با تلاش و دوندگی معنا پیدا کرد و به تحسین جهانی رسید. داستان رامین رضاییان، دیگر فقط یک بازگشت نیست؛ این داستان، پیروزی «استمرار در جریان بازی» است؛ جایی که هر متر دویدن، بخشی از یک روایت بزرگ‌تر می‌شود. و این تازه آغاز فصلی است که قرار است نام او را بلندتر از همیشه در فوتبال جهان طنین‌انداز کند.

ببینید از دقیقه ۵۰ تا ۷۵ بازی کاملاً ناپایدار بود و احتمال تغییر نتیجه به نفع هر کدام از تیم‌ها وجود داشت.

اما دلیل برتری ما در ۱۵ دقیقه پایانی چه بود؟ این موضوع به سطح انگیزتگی بازیکنان ما مربوط می‌شد. بچه‌ها طوری برای پیروزی مصمم و با اراده نشان دادند که مصری‌ها چاره‌ای جز دفع توپ نداشتند. در مجموع تیم ما بازی بزرگی انجام داد و باوجود همه مشکلات کاملاً قابل احترام است.

چرا مثل بازی اول از مهدی قایدی به‌عنوان بازیکن تعویضی استفاده نشد؟ زمانی که بازی به دقیقه ۷۰، ۶۵ رسید من گفتم قایدی شاید به زمین بیاید. اگر این اتفاق می‌افتاد باید جای میلاد محمدی می‌آمد. بازیکنی که به نظر فوق‌العاده بازی کرد. شاید اگر من هم کنار خط بودم به این موضوع فکری می‌کردم اما این تعویض و بیرون آمدن از سیستم سه‌دفاعه ریسک بزرگی بود. البته تمام این صحبت‌های ما بعد از بازی انجام می‌شود. شاید در آن دقایق من هم برای تصمیماتم نگرانی‌هایی داشتم.

بیرون رفتن محمد صلاح چقدر در جریان بازی تأثیر داشت؟ در اینکه او بازیکن بسیار بزرگ و تأثیرگذاری است بحثی وجود ندارد. اما من می‌گویم

تمام تغییراتی که آنها در تیم‌شان خواسته و ناخواسته به وجود آوردند به نفع ما تمام شد.

به تعدادی از بازیکنان اشاره کردید. من می‌گویم هر سه بازیکن برتر زمین در سه بازی تیم ملی از تیم ما انتخاب شد که البته سهم رامین رضاییان با دو انتخاب بیشتر بود. چطور بازیکنی در این سن و سال به این سطح می‌رسد؟ رامین در جام ملت‌های گذشته و در بازی مقابله قطر خوب نبود. بعد از آن هم در مقطعی به تیم ملی دعوت نشد و زمانی هم که به استقلال آمد در چند بازی ذخیره بود. او فهمید که اگر در استقلال بماند به تیم ملی دعوت نمی‌شود. پس با تغییر تیم بهترین تصمیم را گرفت.

ببینید بازیکنان فوتبال در دو مقطع سنی حرف‌های مربیان‌شان را گوش می‌دهند. یکی در ابتدای فوتبال و در زمان طی کردن مدارج ترقی و دیگری در انتهای فوتبال‌شان در حال تمام شدن است. رامین هم با رفتن به اهواز و تیم فولاد سبک زندگی‌اش را تغییر و خودش را کاملاً در اختیار فوتبال قرار داد. تصمیمی که نتیجه‌اش را ابتدا در فولاد و پس از آن در جام جهانی دیدیم. صعود می‌کنیم؟

به احتمال بسیار زیاد، واقعاً حیف است که این اتفاق نیفتد.



برای نخستین بار بدون شکست این مرحله را پشت سر بگذارد، نشان می‌دهد فاصله رسیدن به اهداف بزرگ کمتر از گذشته شده است. حالا مأموریت فوتبال ایران روشن است؛ تبدیل این تجربه ارزشمند به یک قدم بزرگ‌تر. تیم ملی می‌خواهد ثابت کند که حضورش در جام جهانی فقط یک اتفاق نیست؛ بلکه بخشی از مسیر رشد و تبدیل شدن به تیمی است که در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان برای نتیجه می‌جنگد.

البته بدون شکست ماندن نباید باعث شود نقاط ضعف نادیده گرفته شود. فوتبال مسابقات بزرگ، نشانه بلوغ و پیشرفت است. تیم‌هایی که در جام جهانی موفق می‌شوند، همان‌هایی هستند که از کوچک‌ترین فرصت‌ها بیشترین استفاده را می‌کنند. ایران در کنار نمایش‌های قابل قبول، هنوز نیاز دارد در تبدیل موقعیت‌ها به گل و مدیریت دقایق حساس پیشرفت کند.

دستاوردهای اصلی این تیم شاید فراتر از جدول و امتیاز باشد. فوتبال ایران سال‌ها تلاش کرده نگاه خود را نسبت به حضور در جام جهانی تغییر دهد. زمانی حضور در این رقابت‌ها به‌تنهایی یک موفقیت بزرگ محسوب می‌شد، اما حالا استانداردها بالاتر رفته است. هدف دیگر فقط حضور نیست؛ هدف رقابت، امتیاز گرفتن و ساختن لحظاتی ماندگار است. نسل فعلی تیم ملی توانسته یک پیام مهم ارسال کند؛ ایران می‌تواند در برابر تیم‌های

گاهی توانایی یک تیم برای نباختن، حفظ تمرکز در لحظات سخت و گرفتن امتیاز از مسابقات بزرگ، نشانه بلوغ و پیشرفت است. تیم ملی ایران در این دوره نشان داد که دیگر صرفاً برای دفاع کردن و کم کردن اختلاف با قدرت‌های فوتبال جهان وارد زمین نمی‌شود. این تیم با تجربه چند دوره حضور در جام جهانی، شخصیت متفاوتی پیدا کرده است؛ تیمی که می‌داند چگونه تحت فشار بازی کند، چگونه از عقب‌ماندگی برگردد و چگونه تا آخرین لحظه برای نتیجه تلاش کند.

دیدار مقابل مصر بهترین تصویر از همین ویژگی بود. ایران مسابقه را خوب شروع نکرد و در دریافت گل زودهنگام در شرایط دشواری قرار گرفت، اما واکنش بازیکنان نشان داد که این نسل از نظر ذهنی آماده‌تر از گذشته است. تیم ملی توانست به بازی برگردد و حتی در دقایق پایانی برای کسب پیروزی تلاش کند؛ جایی که تنها چند لحظه و یک تصمیم VAR مانع از ثبت یک برد تاریخی شد.

## رکوردی جدید در حافظه تاریخی جام جهانی یوزها، بدون شکست در مرحله گروهی

#### نگاه

جام جهانی برای فوتبال ایران همیشه با یک حس دوگانه همراه بوده است؛ از یک طرف افتخار حضور در کنار بزرگان جهان و از طرف دیگر حسرت عبور از مرزهایی که سال‌ها دست‌نیافتنی به نظر می‌رسید. اما جام جهانی ۲۰۲۶ برای تیم ملی یک تفاوت بزرگ دارد؛ نسلی که وارد این مسابقات شد، توانست یک رکورد تاریخی را به نام خود ثبت کند؛ ایران برای نخستین بار در تاریخ حضورش در جام جهانی، مرحله گروهی را بدون شکست پشت سر گذاشت.

شاید در نگاه اول سه تساوی نتیجه‌ای نباشد که همه را راضی کند، اما وقتی مسیر تیم ملی در این دوره را بررسی کنیم، ارزش این اتفاق بیشتر مشخص می‌شود. فوتبال در جام جهانی فقط به برد و باخت خلاصه نمی‌شود؛